

Шәүкәт Галиев

(1928 – 2011)

*« Сатмас егет илен алтын
көмешләргә,
Әгәр югалтмаса вәжданын.
Алтынны ул чүпкә санар,
Иң кыйммәтле күрер
Ватанын »*

- Шәүкәт Галиев 1928 елның 20 ноябрәндә Татарстанның Кайбыч районы Олы Бакырчы (хәзер Анас районына керә) авылында туа. Аның малай чагы сугыш елларына туры килә. Шагыйрьнең «Әткәйгә хат» (1958) поэмасы сугыш чоры балаларының барысына да моңсу һәйкәл булып тора.

- 1953 елны ул Казанга килә. Кичке урта мәктәпне тәмамлагач, белемен тирәнәйтү өчен Мәскәүдә Язучылар берлегенең югары әдәби курсларында укый. Шул ук вакытта иҗат эше белән дә шөгыйльләнә, төрле елларда «Чынлык», «Шалт, Мөхәммәтҗәһан!»,

- «Фикердәшкә». «Сөенечләрем, көенечләрем» кебек әйбәт шигырь жыентыклары басылып чыга.
- 1961 елдан бирле балалар һәм үсмерләр газетасы «Сабантуй» («Яшь ленинчы») белән хезмәттәшлек итә.
- Әдип 2011 елның 7 маенда якты дөньядан китте
- Әдәбият өлкәсенә Шәүкәт Галиев Икенче дөнья сугышыннан соң килә. 1948 елдан республика
- басмаларында аның шигырьләре басыла башлый. Шагыйрь үз ижатында юморга зур урын бирә[2].
- Беренче чиратта, Шәүкәт Галиев балалар әдәбиятында шаян шигырьләре белән таныла. Ул, тормышның кызыклы якларын табып, балалар белән бүлешә, аларны рәхәтләнеп көлдәрә, яхшыны

- *начардан, затлыны затсыздан
аерып күрсәтә. Шуңа да
шагыйрь сурәтләгән хәлләр
үтемле булып йөрәккә керә,
онытылмый, гел укучыны
үзенә тарта.*